

MAGYAR SZEMLE

[FŐOLDAL](#) [A LAPRÓL](#) [SZERZŐK](#) [ARCHÍVUM](#) [GALÉRIA](#) [ESEMÉNYEK](#) [ELÉRHETŐSÉGEINK](#) [PARTNEREINK](#) [ONLINE ÍRÁSOK](#)

ÚJ FOLYAM XXVI. 11-12. SZÁM

[Főoldal](#) » [Új folyam VII. 5-6. szám](#) » [Egy el nem vágyódó zeneszerző](#)

MÉRLEG

Egy el nem vágyódó zeneszerző

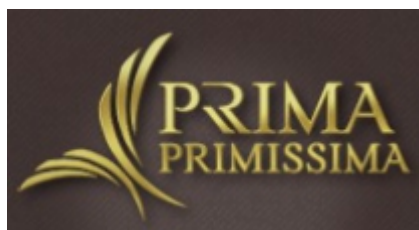
Szabados György

Zenét szerezni meglehetősen nagy dolog, én mégis úgy tekintem csak, mint hírt adni arról, hogyan is áll, merre bolyong bennünk a lélek. Jönnek szelek, vonulnak viharok, a nagy kavarodásban az ember sokszor maga sem tudja, hogy hol s mire derül – a zenész, a jó zenész mindezt valamiképpen híven követi. És megadja a szíve szerinti választ.

Vannak aztán olyan zenészek, akik valahogyan a saját otthonukból nézik a kavarodást. Szemlélődnek, képzelődnek, kinyitják olykor az ablakot; megnézik, ugyanaz van-e kint, mint amit magukban elképzelték, és legtöbbször azt is találják: a Bent és Kint között nincsen nagy különbség, a fák állnak, az emberek igyekeznek, a világ ugyanaz, és persze változik... S van ennek valami örök, egyszerű és kikezdehetetlen rendje, s ez a rend bennünk mesél, és zeneies a hangja. És nem kell ehhez nagy hűhó, nagy fontoskodás, hallani és beszélni kell csak ezt a nyelvet – no, azért ez nem kevés! –, a dolgok hallatszanak. Meg kell a dolgokat hallani.

Király Ernő ilyen ablakban álló, ilyen otthonos, mindenre gyermeki friss kíváncsisággal néző és mindenben megejtő csodát találó muzsikusként. Mint a „határontúli magyar zenekultúra doyenje áll már „otthona eme ablakában, hála Istennek fiatalosan, szinte mint ahogy „reggeli imáját mondja a gyermek, és nem vágyódik el sehova. Sem kint, sem bent. Védett és védtelen egyszerre. Miként a nyelv, amit anyanyelvként beszél. Király Ernő művészete oly természetes jelensége az élő magyar zenének, mint pusztában a gémeskút. Mint egy gémeskút délibábja. Zenéje az egyik legáttetszőbb, legtisztább muzsika a magyar kortársi komponált zenében. Tőle hallottam a legautentikusabb és mégis oly eredeti népdalfeldolgozásokat. Jólesik hallgatni dalait, zongoradarabjait, kis meséit, melyek bámulatos miniatűrök. Király benne remeg a magyar tájban és valóságban,

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

és egyszerre múlt és jelen. Zenéje mindig – hogy úgy mondjam – meglep és jólesik.

Furcsa mód, leginkább ő a magyar Cage (még fiziognómiájában is). Egy, a népi szürrealitás terébe nyújtózkodó „avantgárd, aki könnyed, játékos, szellemes és intim. És az intuíciójával sincsen baj. Hangszeralkotása (a citrafon) sem más, mint egy népi hangszer (a citera) mai szürrealizálása, amelyen már másként hall s képzelődhet a muzsikus. A kíváncsisága, a fogékonysága, s az a bizonyos nyitottság – mert ez ma alanyi követelmény – éppoly asszociatív, éppoly korlátozhatatlan a művészetében, mint amennyire e századvég s a déli magyarság buja képzelődései megkövetelik.

Egész oeuvre-jét áthatja valami időtlen életerő. Szabad ember, a szabadság szinte már buddhista értelmében. Nevezetesen, hogy miközben műveiben minden kellően elrendezett, azok szelleméből mégis kötetlenség árad. A formának érezhetően sohasem rabja. Ez a zene talán ezért is alapjában nem komor. Szuverén, miként a magyar élmény és gondolkodás. Átlátható, mint a síkvidék. Tonalitása a lélek mélyén meghúzódó idill, az idill mint áttetsző háttér és esszencia, amely a hangok dajkájaként nyit teret és bont időt. Király ahhoz az idillhez kötődik, amelyet Hamvas a magyar képzelet és érzelmi emlékezet legmélyének vél. Az idill a mennyei egység és derű jelen holdudvara, s Király ennek a romolhatatlan hold-udvartartásnak egyik mai zene-mestere.

Volt olyan bátor, hogy szabad maradt, s ezzel maga is hidat épített. Hidat – amiként azt a zene teszi – menny és föld, múlt és jelen, örök magyar és mai modern zeneiség között. Ezen a hídon járni lehet: egyik oldalon sincsen ellenség. Király Ernő otthon van mindkét oldalon. Fenn és lenn, kinn és benn, s néz ki az ablakon. Meleg van.

0

Gefällt mir

[« vissza](#)

Cikk küldése e-mailben Cikk nyomtatása

